

Sygnatura akt I C 520/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Żorach Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Cezary Podsiadlik

Protokolant: sekr. sądowy Natalia Salamon

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016 roku w Żorach

na rozprawie

sprawy z powództwa(...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

1) powództwo oddała;

2) zasądza od powódki (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. na rzecz pozwanego A. S. (S.) kwotę 2.417,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: I C 520/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna we W. pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 30.04.2015 roku wniosła o zasądzenie od pozwanego A. S. (S.) kwoty 12.447,13 zł z odsetkami od kwot i dat wskazanych w petitum pozwu oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzona pozwem kwota stanowi wierzytelność wynikającą z umowy nr (...) zawartej przez strony w dniu 27.04.2004 r. Dodała, że w dniu 27.05.2005 r. zakończył się okres obowiązywania harmonogramu spłat, których pozwany nie uregulował w terminie.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z 26.05.2015 r. przekazano rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Żorach.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany powołał się na zarzut przedawnienia dochodzonego pozwem roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27.04.2004 r. pozwany A. S. zawarł z powódką (...) Spółką Akcyjną we W. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 5.469,98 zł. Zgodnie z harmonogramem spłat ww. kredytu ostatnia rata w kwocie 410,55 zł miała być płatna w dniu 27.05.2005 r.; raty miały być płacone co miesiąc w równej wysokości (za wyjątkiem raty ostatniej), w kwocie 460,00 zł.

(umowa pożyczki z dnia 27.04.2004 r. z harmonogramem spłat, k. 12-17)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 353 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Natomiast, zgodnie z treścią art. 117 §1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 §2 zd. 1 k.c.). W myśl art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Zgodnie zaś z art. 120 k.c. termin przedawnienia zaczyna biec od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Pozwany zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powódkę.

Z żadnego z przedłożonych przez powódkę dokumentów nie wynika, by został przerwany bieg terminu przedawnienia, który rozpoczął się najpóźniej z dniem następującym po dniu wymagalności ostatniej raty spłaty zaciągniętego przez pozwanego kredytu, a zatem od dnia 28.05.2005 r. Skoro pozew został wniesiony w dniu 30.04.2015 r., to przyjmując trzyletni termin przedawnienia, który znajduje zastosowanie do roszczeń strony powodowej, roszczenie powoda uległo przedawnieniu. W tym stanie spraw całość niespłaconego roszczenia uległa przedawnieniu i pozwany mógł uchylić się od jego zaspokojenia zgłaszając zarzut przedawnienia, co też uczynił.

Odnosząc się do zasygnalizowanego zagadnienia przerwania biegu terminu przedawnienia zauważyć również wypada, że zgodnie z przepisem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wedle z kolei art. 232 zd. 1 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z paremią *ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat* (na tym spoczywa ciężar dowodu, kto twierdzi, a nie na tym, kto zaprzecza), strona powodowa powinna więc wykazać, że zdarzenie skutkujące przerwaniem biegu terminu przedawnienia miało miejsca, czego nie uczyniła.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt. 1 sentencji.

O kosztach (pkt. 2 sentencji) orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 99 k.p.c. – na kwotę tę składają się: wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika pozwanego w osobie radcy prawnego (2.400,00 zł) i opłata skarbową od pełnomocnictwa (17,00 zł).